

Deessa

Visat núm. 8
(octubre 2009)
por Núria Cabré

A Montserrat Roig

Vares dir de Barcelona
a través de la Patrícia:
la llimona és l'aroma de tardor
l'olor de la ciutat
que encara et té
d'immensa amiga.

Fanal d'un jardí venecià
rialla roja
brodat d'un passat llunyà
acaronat amb paraules senzilles
o vigia d'un present ple de malures
i miralls de melangia.

Esguard gran
tendre pètal
cistell daurat
t'explicaves quan llegies
l'eterna infelicitat.

Les teves passes decidides
vorejaven llamps i trons
roure i clam
sega i collita
tot remugava al teu hort.

Dona de roure
Deessa
tens la ciutat als teus peus
terra d'aigua captiva
serenor de mar i cel.

Fins que la mar et robà
el més preuat que tenies:

vida i cor
ment
humil sinceritat.

Anirem sempre plegades
germana de mons ignots
tenies sempre a la vora
al més oprimat i devot.

Sirena de vela blanca
amarada de sorra i sal
encara vas de viatge
cap a d'altres oceans.